

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. június 26. napján kelt 27.P.21.518/2015/16. számú ítélete ellen az alperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a helyreigazítás szövegéből a következő tagmondatot mellőzni rendeli: „mert ezeket az állításokat egy feljelentés kiegészítés tartalmazza, mely alapján az eljárás még folyamatban van.”

Mellőzni rendeli továbbá a kereset elutasítására vonatkozó rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes által szerkesztett honlapot üzemeltető ...-t (címe), hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... portálon 8 napon belül, az eredeti közléssel azonos helyen, közvetlenül a sérelmezett közlés címe alatt, mindaddig míg az eredeti közlemény is hozzáférhető, de legalább 30 napig, az eredeti szöveggel azonos betűméretben és megjelenéssel hozza nyilvánosságra az alábbi közleményt:

Helyreigazítás

„Az internetes portálunkon ...-án megjelent „...” című cikkben valótlanul híreszteltük, hogy a felperes neve tagjai egy birtokukba került hangfelvételt arra akartak felhasználni, hogy egy ... illetőségű párttagot lemondassanak az összes tisztségről és közölték vele, ha nem távozik önként a pártból, akkor a felvételt széles körben ismertté teszik, mert ezeket az állításokat egy feljelentés kiegészítés tartalmazza, mely alapján az eljárás még folyamatban van.”

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget, míg a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában idézte az Alaptörvény IX. cikkének (1)-(3) bekezdésében, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdésében és 12. § (1) bekezdésében, a Pp. 342. § (1) bekezdésében, a 343. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat, valamint a PK 12., 13. és 14. számú állásfoglalás vonatkozó rendelkezéseit.

A cikk egészében történő vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az írás döntő részében büntetőeljárásokról szóló tudósításnak minősül, azonban nem kizárólagosan. A cikk ugyanis amellet, hogy a felperest érintő három büntetőeljárásról - ... és ... ügye, továbbá a zaklatás miatt folyamatban lévő eljárás - tudósít, tartalmazza azt is, hogy a történetek a felperes ... szervezetének belviszályára vezethetőek vissza. Másrészt az alperesi közlés perrel érintett állítása - amely az utolsóként említett büntető ügy tárgyát képező hangfelvétel felperes által történő felhasználására vonatkozik - a büntetőeljáráshoz kötődik, azonban nem értelmezhető az arról szóló tájékoztatásként. A sérelmezett alperesi tényállítást nem találta sem közömbösnek, sem lényegtelennek az ügy megítélése szempontjából.

A lefolytatott bizonyítási eljárásának eredményeként azt állapította meg, hogy a cikk vitatott része ... sértett feljelentés-kiegészítésében foglaltakat ismerteti, a feljelentő állítása az, hogy a felperes tagjai a birtokukba került kompromittáló felvételt arra kívánták felhasználni, hogy a feljelentőt a pártból való önkéntes távozásra bírják rá, annak kilátásba helyezésével, hogy ha ez elmarad, a felvétel akár széles körben ismertté válhat.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperesnek jogában állt erről a feljelentés-kiegészítésről tájékoztatást adni, azonban ennek a tájékoztatásnak ki kellett volna terjednie arra is, hogy milyen büntetőeljárás, melyik szakaszáról van szó és mely dokumentumok alapján került sor a közlésre. Tartalmaznia kellett volna azt is, hogy az állítások a feljelentő álláspontját tükrözik. Az alperesi cikk azonban - a felperes által sérelmezett részében - a büntetőeljárásról szóló tudósítás alapvető feltételének nem tesz eleget, mert a fentieket nem tartalmazza. Az írás további részei úgy tudósítanak a büntetőeljárásról, hogy pontosan megjelölik azt, hogy mely eljárás, milyen szakaszára vonatkozik az adott közlés, a negyedik bekezdésében viszont csak annyit ír, hogy az egyik ügynek folytatása is van. Az átlagolvasó számára nem derül ki az, hogy ez a folytatás egy újabb, a feljelentés-kiegészítésen alapuló büntető ügyet takarja.

Utalt arra, hogy az alperes azon hivatkozása, miszerint cikke a feljelentés-kiegészítésen alapul, nem a kifogásolt állítások valóságának bizonyítéka, hanem csupán a forrása, ezért valótlan tény híresztelése okán a sajtó-helyreigazítási kérelmet részben alaposnak találta, és az alperest annak közlésére kötelezte, hogy a cikkében közölt állítások a feljelentés-kiegészítésben megfogalmazott közlések.

Kifejtette továbbá, hogy a Pp. 345. § (2) bekezdésének alkalmazásával került sor a tárgyalás elhalasztására és bizonyítási eljárás lefolytatására, tekintettel arra, hogy az alperes által indítványozott és a bíróság álláspontja szerint releváns bizonyítás lefolytatására a felperes hozzájárulása nélkül is van jogi lehetőség. Ellenkező értelmezés a fegyveregyenlőség alapelvét és a józan észen alapuló értelmezési kötelezettséget sértené.

A perköltségviselés körében a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján döntött.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az első fokú határozat megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását.

Érvelése szerint a sérelmezett cikk a PK 14. számú állásfoglalás minden kritériumának megfelel,

kiváltképp a PK 12. számú állásfoglalás rendelkezéseinek szem előtt tartása mellett. A kifogásolt közlést felvezető mondat egyértelművé teszi az olvasó számára, hogy az eljárás nyomozati szakban van, az „ismeretlen tettesek” kifejezés, valamint a cikk utolsó bekezdésében írtak tovább erősítik, keretbe foglalva rögzítik, hogy egy folyamatban lévő büntetőeljárásról tudósít, azaz a közlemény a bűnügyi tudósítás követelményeinek mindenben megfelel. Álláspontja alátámasztásaként hivatkozott Kúria Pvf.IV.20.169/2015/6. számú döntésében foglaltakra.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú határozat helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy az alperesi cikk egy konkrét bűncselekmény elkövetését állítja a pártszervezetről, nem közli azt, hogy ezt csak a feljelentés-kiegészítés tartalmazza, mint ahogy azt sem, hogy ezen magatartás csupán gyanúként tárgya egy eljárásnak. A közlés valóságát a sajtószervnek kell bizonyítania, a bizonyítékoknak pedig már az első tárgyaláson rendelkezésre kell állniuk. Az alperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy egy folyamatban lévő büntetőeljárásról tájékoztatta az olvasóit. Hivatkozott arra, hogy a pert már a második tárgyaláson be kellett volna fejezni, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás nem felel meg az eljárási szabályoknak, ettől függetlenül azonban az érdemi döntése jogszerű.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével lényegében egyetértett.

A felperes által bejelentett, a bizonyítási eljárás lefolytatásával kapcsolatos kifogást érintően a Fővárosi Ítéltábla arra mutat rá, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban a PK 14. számú állásfoglalás I. pontjából kitűnően a valóság bizonyítás az alperest terheli. Az okirati bizonyításra vonatkozó eljárási szabályok a sajtóperekben is érvényesülnek, azonban a sajtó-helyreigazítási eljárásban bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, melyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak, és amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a közlemény kifogásolt tényállításainak a valóságát nyomban igazolják, vagy a keresetben előadottakat nyomban megcáfolják. A perbeli esetben azonban nem volt figyelmen kívül hagyható annak ténye, hogy az elsőfokú bíróság az alperesi védekezés alapján azért halasztotta el a tárgyalást és rendelte el a büntetőiratok beszerzését, mert a felperes kétségbe vonta az 5/A/1. alatt becsatolt azon alperesi okirat hitelességét, mellyel az alperes a kifogásolt állítások valóságtartalmát kívánta alátámasztani. Kétségtelen, hogy a büntető anyag áttanulmányozását követően az elsőfokú bíróság végül az alperesi védekezéssel szemben eltérő jogi álláspontra helyezkedett, ettől függetlenül azonban a teljesített bizonyítási indítvány nem tekinthető teljes egészében jogsértőnek.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság által levont következtetéseket. Kétségtelen az, hogy történt a cikkben utalás arra, hogy folyamatban van a zaklatás vétségének gyanúja miatt indult büntetőeljárás, azonban a két másik, nagy botrányt kiváltó eset után az alperes olyan felvezetést tett a tárgybeli cikkben, hogy „a folytatás is botrányba illő, a hangfelvétel ugyanis a ... párttársak birtokába került, akik ezt arra használták fel, hogy lemondassák az összes tisztségéről” az érintettet. Az írás utalt arra, hogy az információk szerint az ügy háttérében szimpla leszámolási harc áll, de elmaradt annak közlése, hogy ez az információ honnan származik. A sajtóközlemény nem tartalmazza azt, hogy mindezt az érintett személy feljelentés-kiegészítése tartalmazza. Az átlagolvasó számára a leírtak alapján nem derül ki az, hogy konkrétan melyik büntetőeljárásra vonatkozik a hivatkozott információ.

A felperes keresetében nem kérte a valóság közlésének elrendelését és ezt a perben az alperes sem indítványozta. Ehhez képest az első fokon eljáró bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve

fogalmazta meg a helyreigazítás szövegében azt, hogy a vonatkozó állításokat egy feljelentés-kiegészítés tartalmazza, mely alapján az eljárás még folyamatban van. Az első fokon eljáró bíróság a PK 15. számú állásfoglalás rendelkezéseit e körben helytelenül értelmezte, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta és a valóság megállapítására vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Ugyancsak mellőzte a kereset elutasítására vonatkozó első fokú rendelkezést tekintettel arra, hogy az értelmezhetetlen volt, miután a kereseti kérelemnek teljes egészében helyt adó döntést hozott, sőt a kereseti kérelmen még túl is terjeszkedett.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért köteles a felperes másodfokú költségeinek viselésére, melyet a Fővárosi Ítéltábla mérlegeléssel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján állapított meg. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére ugyancsak az alperes köteles a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. Az illeték megfizetése tárgyában a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében határozott.

Budapest, 2016. március 1.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő